

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 109 - Chúa Jêsus lập Hội-thánh của Ngài trên Vàng Đá (Lời Đức Chúa Trời).

Ma-thi-ơ 16:18: **Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁸And I say^{G3004} also^{G1161} unto thee, That thou art^{G1488} Peter^{G4074}, and upon this^{G5026} rock^{G4073} I will build^{G3618} my church^{G1577}; and the gates^{G4439} of hell^{G86} shall not prevail^{G2729} against^{G2729} it.

Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ cùng các môn đồ của Ngài rằng: Ngài sẽ lập Hội-thánh của Ngài trên chính Lời của Đức Chúa Trời mà chính Ngài là Lời của Đức Chúa Trời và chính Ngài là Vàng Đá của Đức Giê-hô-va được dùng để tạo nên muôn vật và cai trị muôn vật.

Trước hết chúng ta cùng nhau suy gẫm về ý nghĩa của chữ **Hòn Đá, Vàng Đá** mà Chúa Jêsus đã phán và đã được chép trong Kinh-thánh.

Bản Kinh-thánh tiếng Việt đã dịch chữ **hòn đá** và chữ **vàng đá** theo từng đoạn Kinh-thánh có một số sự nhầm lẫn như lúc thì dịch chữ **hòn đá** đúng nghĩa là **hòn đá (stone)** nhưng khi đáng phải dịch là **vàng đá** thì người ta vẫn dịch là **hòn đá**, gây sự hiểu sai ý nghĩa của Lời Chúa.

Theo đúng nghĩa của Kinh-thánh khi được chép theo nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ về chữ **hòn đá**, tức là **viên đá** mà người ta có thể **bê, vác, dịch chuyển bằng tay của một người**, đó là chữ **אבן**- eben, số 68, có nghĩa là **hòn đá**.

Lần đầu tiên Kinh-thánh chép chữ **hòn đá**, đó là **hòn đá mà Gia-cốp đã lấy để làm gối đầu mình khi ngủ qua đêm giữa đồng vắng, trên con đường đi đến nhà của La-ban, cậu mình.**

Sáng thế ký 28:10-15: **Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Này, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đồng tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Này, ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì ta không bao giờ bỏ người cho đến khi ta làm xong những điều ta đã hứa cùng người.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 11 như sau: ¹¹And he lighted^{H6293} upon a certain place^{H4725}, and tarried^{H3885} there^{H8033} all^{H3885} night, because^{H3588} the sun^{H8121} was set^{H935}; and he took^{H3947} of the stones^{H68} of that place^{H4725}, and put^{H7760} them for his pillows^{H4763}, and lay^{H7901} down in that place^{H4725} to sleep^{H7901}.

Chữ **hòn đá** được chép trong câu 11 trên, đó là chữ **אבן**- eben, số 68 ra từ gốc của chữ **בנח**- banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là **một hòn đá, để bắt đầu xây dựng, để thiết lập, để sửa chữa, để tạo nên, để tu bổ, để sản sinh con cái;**

Hòn đá là viên đá được tách ra hoặc tự nhiên hoặc do người ta lấy ra từ vàng đá lớn.

Lần đầu tiên chữ **vàng đá** (mà bản tiếng Việt lại dịch là **hòn đá**) được chép xuống trong Kinh-thánh đó là trong sách Xuất Ê-díp-tô ký.

Xuất Ê-díp-tô ký 17:1-7: **Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đi từ đồng vắng Sin, đi từng trạm, tùy theo lệnh Đức Giê-hô-va, đóng trại tại Rê-phi-đim; ở đó chẳng có nước cho dân sự uống. Dân sự bèn kiếm cỏ cãi lộn cùng Môi-se mà rằng: Hãy cho chúng tôi nước uống. Môi-se đáp rằng: Sao các người kiếm cỏ cãi lộn cùng ta? Sao ướm thử Đức Giê-hô-va vậy? Dân sự ở đó không có nước, bị khát, nên oán trách Môi-se mà rằng: Sao người khiến chúng tôi ra xứ Ê-díp-tô, hầu cho chúng tôi, con và các bầy súc vật phải chịu chết khát thế này? Môi-se bèn kêu cầu Đức Giê-hô-va mà rằng: Tôi phải xử thế nào cùng dân này? Thiếu điều họ ném đá tôi! Đức Giê-hô-va đáp cùng Môi-se rằng: Hãy cầm gậy của người đã đập dưới sông, dẫn theo những trưởng lão Y-sơ-ra-ên, rồi đi trước mặt dân sự. Này ta sẽ đứng**

đăng trước người, ở trên hòn đá tại Hô-rếp kia, người hãy đập hòn đá, thì nước từ đó chảy ra, dân sự sẽ uống lấy. Môi-se bèn làm như vậy trước mặt các trưởng lão Y-sơ-ra-ên. Người đặt tên nơi này là Massa và Mê-ri-ba, vì có việc cãi lộn mà dân Y-sơ-ra-ên kiếm cớ gây cùng người, và vì họ đã ước thử Đức Giê-hô-va mà nói rằng: Có Đức Giê-hô-va ở giữa chúng ta hay chẳng?

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 6 đến câu 7 như sau: ⁶Behold^{H2005}, I will stand^{H5975} before^{H6440} thee there^{H8033} upon the rock^{H6697} in Horeb^{H2722}; and thou shalt smite^{H5221} the rock^{H6697}, and there shall come^{H3318} water^{H4325} out of it, that the people^{H5971} may drink^{H8354}. And Moses^{H4872} did^{H6213} so^{H3651} in the sight^{H5869} of the elders^{H2205} of Israel^{H3478}. ⁷And he called^{H7121} the name^{H8034} of the place^{H4725} Massah^{H4532}, and Meribah^{H4809}, because^{H5921} of the chiding^{H7379} of the children^{H1121} of Israel^{H3478}, and because^{H5921} they tempted^{H5254} the LORD^{H3068}, saying^{H559}, Is the LORD^{H3068} among^{H7130} us, or not?

Chữ mà bản Kinh-thánh tiếng Việt dịch là hòn đá, chép trong câu 6 đó là chữ **אֶבֶן**- tsuwr, số 6697 ra từ gốc chữ **אֶבֶן**- tsuwr, số 6696 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Vách đá, vầng đá, sự sắc bén, sự nhọn, nơi ẩn núp, nơi trốn tránh, sức mạnh, sự bền vững, chắc chắn, to lớn, vĩ đại, đồ sộ, sự củng cố, làm cho chắc chắn, để tạo ra những sự như giam cầm, giam giữ kẻ thù nghịch, sự bao vây, sự vây hãm, sự trôi buộc, sự ràng buộc, sự quăng, ném, làm cho đau khổ, làm hàng rào vây quanh, để bỏ vào trong túi;*

Trong trường hợp của Gia-cốp lấy một hòn đá dùng là gối kê đầu ngủ đêm tại giữa đồng vắng trên con đường đi đến với La-ban theo ý muốn của mẹ người là Rê-be-ca và cha là Y-sác, đó là bóng khi một người tin Chúa tiếp nhận được ơn cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus Christ thì người đó sẽ phải đến với Đức Thánh-Linh để nhận được các ơn của Đức Chúa Trời cho được sự tái sinh và nên thánh theo tiêu chuẩn của Nước Đức Chúa Trời, thì người ấy phải luôn có Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng mình, mà hòn đá Gia-cốp đã dùng làm gối đầu đó là bóng, còn đồng vắng là bóng về thế gian mờ tối này. Nếu người tin Chúa luôn có Lời của Đức Chúa Trời dẫn dắt mình, thì Đức Chúa Trời sẽ lập giao ước với người ấy và nếu người ấy cứ ở trong đường lối của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ làm trọn những sự mà Ngài đã hứa với người ấy.

Trong trường hợp dân Y-sơ-ra-ên lầm bầm oán trách Môi-se về việc không có nước uống, Môi-se đã kêu cầu Đức Giê-hô-va để xin Ngài chỉ cho biết mình phải làm gì, thì Đức Giê-hô-va đã chỉ cho Môi-se biết điều người sẽ phải làm để cho dân sự có nước uống và Hòn Đá (Vầng Đá) mà Đức Giê-hô-va đã phán bảo Môi-se dùng gậy mà để đập vầng đá đó là nói về chính Lời của Ngài và cũng là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, Đấng cứu chuộc loài người. Cây gậy của Môi-se là uy quyền mà Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se thi hành chức vụ thay Ngài chăn dắt dân sự của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô ký 17:6: **Này ta sẽ đứng đăng trước người, ở trên hòn đá tại Hô-rếp kia, người hãy đập hòn đá, thì nước từ đó chảy ra, dân sự sẽ uống lấy. Môi-se bèn làm như vậy trước mặt các trưởng lão Y-sơ-ra-ên.**

Chữ **đứng** chép trong câu 6 này, đó là chữ **עָמַד** - amad, số 5975 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đứng, Lập trường, Ý định, sự tôn tại, sự hiện diện, chỉ định, thiết lập, hằng còn, làm cho vững chắc, chờ đợi...*

Chữ **đăng trước** chép trong câu 6 này, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *trước mặt;*

Núi **Hô-rếp** chính là núi **Si-na-i**, nơi Đức Giê-hô-va ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên.

Hô-rếp trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *Hủy diệt, phá huỷ, tiêu diệt, làm cho hoang vắng;*

Chữ **đập** chép trong câu 6 này, đó là chữ **נָכַח**-nakah, số 5221 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đánh, đập, quăng lưới, làm cho bị thương, sự giết thịt, sự giết chết, sự trừng phạt, sự tước đoạt quyền hoặc mạng sống,*

Khi Đức Giê-hô-va phán mạng lệnh này cho Môi-se, thì dân Y-sơ-ra-ên đang trên đường từ phía biển Đỏ đi về hướng núi Si-na-i. Từ Ma-ra đến núi Hô-rếp (Si-na-i) có khoảng cách là 260 ki-lô-mét về phía Đông Nam và như vậy, Đức Giê-hô-va đã chỉ cho Môi-se biết hướng đi của dân Y-sơ-ra-ên là sẽ tới núi Hô-rếp và qua mạng lệnh của Đức Giê-hô-va mà ngày nay chúng ta được biết đó là kế hoạch, là con đường và là nguyên tắc thánh không bai giờ thay đổi của Đức Giê-hô-va đối với những người muốn nhận được giá cứu chuộc linh hồn mình, sẽ phải noi theo nguyên tắc này.

Đó là, kể từ khi một người tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của linh hồn mình, người ấy sẽ phải chịu phép báp-tem bằng nước (mà dân Y-sơ-ra-ên vượt qua biển Đỏ là bóng) mà chữ **nước** đây không chỉ nói về báp-tem bằng nước như một sự nhúng chìm xuống nước trong phép báp-tem, mà còn là sự tiếp nhận và sự vâng phục trọn vẹn Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời, mà ý nghĩa của việc Gia-cốp lấy hòn đá kê đầu mình ngủ đêm giữa nơi đồng vắng là bóng.

Sau khi người tin Chúa thực hành sự vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời thì sẽ có một thời kỳ như là sự thử thách vậy, nhưng đó chính là một bước ngoặt của sự thay đổi cách sống của người tin Chúa, mà việc dân Y-sơ-ra-ên thiếu nước uống (*sự thêm khát của xác thịt*) đây là bóng về việc người tin Chúa phải từ bỏ cách sống của con người cũ, như việc ăn uống, giao tiếp, nói, nhìn, xem, nghe trong cuộc sống thường ngày của người tin Chúa sẽ phải thay đổi theo như yêu cầu của luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, để người tin Chúa sẽ nhận biết được sự nên thánh sạch và sự ô-ước khác nhau là thế nào qua việc học và thực hành các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Sự ràng buộc của luật pháp đối với sự nên thánh của người tin Chúa sẽ khiến cho người ta cảm thấy khó chịu như bị thiếu nước uống vậy.

Sự ràng buộc của luật pháp chính là ý nghĩa của chữ Vàng Đá: *Vách đá, vàng đá, sự sắc bén, sự nhọn, nơi ẩn núp, nơi trốn tránh, sức mạnh, sự bền vững, chắc chắn, to lớn, vĩ đại, đồ sộ, sự củng cố, làm cho chắc chắn, để tạo ra những sự như giam cầm, giam giữ kẻ thù nghịch, sự bao vây, sự vây hãm, sự trói buộc, sự ràng buộc, sự quăng, ném, làm cho đau khổ, làm hàng rào vây quanh, để bỏ vào trong túi;*

Chúa Jêsus đã phán về thứ nước ra từ **vàng đá** sẽ khiến người ta không còn khát vọng thế gian nữa.

Giăng 4:13-14: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Phàm ai uống nước này vẫn còn khát mãi; nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.

Đức Giê-hô-va phán với Môi-se rằng Ngài sẽ đứng trước mặt Môi-se ở trên hòn đá (nguyên văn là **Vàng Đá** - 𐤅𐤓𐤕𐤔 - **tsuwr**, số 6697 ra từ gốc chữ 𐤅𐤓𐤕 - **tsuwr**, số 6696 của tiếng Hê-bơ-rơ) và Đức Giê-hô-va sẽ hằng ở trước mặt Môi-se cũng như ở trước mặt hết thảy những người nào kính sợ Đức Giê-hô-va và muốn được hầu việc Ngài, nghĩa là bất cứ khi nào người hầu việc Chúa muốn nhận được sự giúp đỡ của Đức Giê-hô-va thì khi người ấy đối diện với luật pháp (Lời) của Đức Chúa Trời thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ hiện diện với người ấy mặt đối mặt và Ngài sẽ chỉ cho người biết việc người ấy sẽ phải làm và Đức Giê-hô-va đã hứa rằng Ngài không bao giờ thay đổi nguyên tắc làm việc của Ngài, dù trải qua các đời.

Lời của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ra khỏi miệng Ngài thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn công việc mà Ngài đã sai khiến và Lời Đức Chúa Trời cũng là luật pháp, là con đường của sự sống đời đời cho loài người trên đất này.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy hình ảnh Vàng Đá để nói về luật pháp của Ngài có giá trị của sự bảo vệ, sự xây dựng, như vật liệu mà dân Y-sơ-ra-ên cũng như loài người thừa xưa đã dùng đá để xây dựng những công trình quan trọng và bền vững và cũng là những vách đá, những vàng đá lớn mà những người chần chiên thường dẫn bấy chiên của mình tới đó để ẩn úp khi có mưa bão hay gió mạnh nơi đồng hoang vậy.

Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Môi-se đập Vàng Đá bằng cái gậy của người, là gậy đã được dùng làm các phép lạ trong xứ Ê-díp-tô trước mặt Pha-ra-ôn và chiếc gậy đó chính là biểu tượng của uy quyền mà Đức Giê-hô-va đã ban cho Môi-se cũng như ban cho những người được Ngài chỉ định cho được hầu việc Ngài. Ý nghĩa của chữ **đập** đó là *đánh, đập, quăng lưới, làm cho bị thương, sự giết thịt, sự giết chết, sự trừng phạt, sự tước đoạt quyền hoặc mạng sống.*

Những người được Đức Giê-hô-va chỉ định cho được hầu việc Ngài sẽ được Thần của Đức Giê-hô-va tỏ cho biết những sự giấu kín trong luật pháp văn tự (Lời Chúa) và sự tỏ ra đó cũng giống như người ta cắn trái cây, xay thóc lúa, giã bột làm bánh, nướng bánh, giết con sinh tể để làm của tế lễ chuộc tội hoặc giết con sinh để ăn vậy, mà tất cả các vật mang biểu tượng của Đức Chúa Jêsus Christ như chiên con, bò đực, dê đực, chiên đực hay cái, hạt lúa mì, bánh không men... là vật hy sinh để ban sự sống cho những người nào tin đến Ngài mà tiếp nhận Ngài như tiếp nhận đồ ăn, đồ uống cho sự sống mình vậy.

Chúa Jêsus đã phán về chính Ngài như sau:

Giăng 2:19-22: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy phá đền thờ này đi, trong ba ngày ta sẽ dựng lại! Người Giu-đa lại nói: Người ta xây đền thờ này mất bốn mươi sáu năm, mà thầy thì sẽ dựng lại trong ba ngày! Nhưng Ngài nói về đền thờ của thân thể mình. Vậy, sau khi Ngài được từ kẻ chết sống lại rồi, môn đồ gãm Ngài có nói lời đó, thì tin Kinh Thánh và lời Đức Chúa Jêsus đã phán.

Giăng 6:48-51: Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta.

Giăng 12:24-25: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau

khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời.

Chúng ta hãy xem ý nghĩa chữ **Vàng Đá** mà bản Kinh-thánh tiếng Việt đã dịch đúng nghĩa theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, đó là lần đầu tiên bản tiếng Việt chép là Vàng Đá.

Ê-sai 2:1-10: **Lời mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, núi của nhà Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, cao hơn các đồi. Mọi nước sẽ đổ về đó, và nhiều dân tộc sẽ đến mà nói rằng: Hãy đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi nhà Đức Chúa Trời của Gia-cóp: Ngài sẽ dạy chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài. Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, lời Đức Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem. Ngài sẽ làm sự phán xét trong các nước, đoán định về nhiều dân. Bấy giờ họ sẽ lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm. Nước này chẳng còn giá gươm lên nghịch cùng nước khác, người ta chẳng còn tập sự chiến tranh. Hỡi nhà Gia-cóp, hãy đến, chúng ta hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va. Thật Chúa đã bỏ dân Ngài, là nhà Gia-cóp, vì họ đầy dẫy tục phương đông, và bói khoa như người Phi-li-tin, lại giao ước với con cái dân ngoại. Xứ nó đầy bạc và vàng, của cải vô cùng; xứ nó đầy những ngựa, xe cộ vô số. Xứ nó chan chứa những hình tượng, họ thờ lạy đồ tay mình làm ra, đồ ngón tay mình tạo nên. Kẻ hèn sẽ bị khuất, người sang sẽ bị hạ mình; vậy Chúa đừng tha họ! Người khà vào nơi vàng đá, ẩn mình trong bụi đất, đừng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài.**

Chữ **vàng đá** chép trong câu 10 trên đây, chính là chữ צִוְרֵי- tsuwr, số 6697 ra từ gốc chữ צִוְרֵי- tsuwr, số 6696 của tiếng Hê-bơ-rơ, được chép trong Xuất Ê-díp-tô ký 17 câu 6 mà chúng ta đã học ở phần trước.

Trong mạng lệnh này, Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai để cảnh báo cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, cơn thịnh nộ của Ngài sẽ đổ xuống cả dân ngoại với dân Y-sơ-ra-ên, tức là những người đã từ bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời mình để sống theo thói tục của dân ngoại, nhưng đối với những người nghe được tiếng phán của Ngài thì hãy trở lại với Ngài và phải sống theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, mà Đức Giê-hô-va phán rằng **người khà vào nơi vàng đá, ẩn mình trong bụi đất, đừng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài**, nghĩa là nếu dân Y-sơ-ra-ên nhớ lại giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình mà hết lòng trở lại, vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, thì họ sẽ được bảo vệ, được gìn giữ khỏi cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va (mà chữ **vàng đá** trong câu 10 là nói về luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Hô-rếp, tức là núi Si-na-i).

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để giải bày chính Ngài cho loài người mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên và Đức Giê-hô-va đã dùng tiên tri Ê-sai để tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết ý nghĩa của chữ Vàng Đá đó là nói về chính Ngài và về Lời của Ngài.

Ê-sai 26:1-4: **Trong ngày đó, tại xứ Giu-đa, người ta sẽ hát bài này: Chúng ta có thành bền vững! Chúa lấy sự cứu làm tường làm lũy! Hãy mở các cửa, cho dân công bình trung tín vào đó! Người nào để trí mình nương dựa nơi Ngài, thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn vẹn, vì người nhờ cậy Ngài. Hãy nhờ cậy Đức Giê-hô-va đời đời, vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là vàng đá của các thời đại!**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **In that day^{H3117} shall this^{H2088} song^{H7892} be sung^{H7891} in the land^{H776} of Judah^{H3063}; We have a strong^{H5797} city^{H5892}; salvation^{H3444} will God appoint^{H7896} for walls^{H2346} and bulwarks^{H2426}. Open^{H6605} ye the gates^{H8179}, that the righteous^{H6662} nation^{H1471} which keepeth^{H8104} the truth^{H529} may enter^{H935} in. Thou wilt keep^{H5341} him in perfect peace^{H7965}, whose mind^{H3336} is stayed^{H5564} on thee: because^{H3588} he trusteth^{H982} in thee. Trust^{H982} ye in the LORD^{H3068} for ever^{H5703}: for in the LORD^{H3050} JEHOVAH^{H3068} is everlasting^{H5769} strength^{H6697}:**

Chữ **vàng đá** trong câu 4 (bản tiếng Việt), còn bản Bản Kinh-Thánh King James version chép là **strength^{H6697} (sức mạnh)**, một ý trong các ý nghĩa của chữ **vàng đá**- צִוְרֵי- tsuwr, số 6697 ra từ gốc chữ צִוְרֵי- tsuwr, số 6696 của tiếng Hê-bơ-rơ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để giải bày chính Ngài cho cả nhân loại và Danh của Đức Chúa Jêsus mang ý nghĩa của công việc này, đó là **Giê-Hô-Va là Đấng cứu chuộc**.

Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ cùng với các môn đồ của Ngài về công việc Ngài sẽ làm sau khi Ngài

đã phục sinh, rằng: **ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.**

Chúng ta hãy xem Kinh-thánh chép gì về Hội-thánh của Đức Chúa Trời và cũng là Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Lần đầu tiên danh từ **Hội-thánh** được chép trong Kinh-thánh là trong sách Lê-vi ký đoạn 23.

Lê-vi ký 23:1-4: **Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên rằng: Đây là những ngày lễ của Đức Giê-hô-va các ngươi hãy rao truyền ra là các hội thánh. Người ta làm việc trong sáu ngày, nhưng qua ngày thứ bảy là ngày sa-bát, một ngày nghỉ, tức một sự nhóm hiệp thánh; đừng làm một công việc gì; ấy là lễ sa-bát của Đức Giê-hô-va trong những nơi các ngươi ở. Đây là những lễ của Đức Giê-hô-va, tức những sự nhóm hiệp thánh, các ngươi phải rao truyền ra khi đến kỳ nhất định.**

Chữ **Hội-thánh** được chép trong câu 2 trên, bao gồm hai chữ, đó là chữ מִקְרָא - **miqra**, số 4744 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Những người được triệu tập họp hội đồng; Những người được gọi đến để được nghe giảng; Những người được gọi đích danh để công bố, tuyên bố, để nói những điều được chỉ định;*

Và chữ קֹדֶשׁ - **qodesh**, số 6944 ra từ chữ קָדַשׁ - **qadash**, số 6942 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Các vật, các điều, những sự được biệt riêng ra thánh, nơi thánh, nơi tôn nghiêm, được xúc dầu, được biệt ra thánh, thánh hoá, sửa soạn, làm cho trong sạch, làm cho được thánh khiết;*

Ma-thi-ơ 16:18: **Còn ta, ta bảo ngươi rằng: Ngươi là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.**

Chữ **Hội-thánh** được chép trong Ma-thi-ơ đoạn 16 câu 18 trên, đó là chữ ἐκκλησία - **ekklesia**, số 1577 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Những người được kêu gọi đích danh (cụ thể) cho cuộc họp hội đồng, sự tập họp, cuộc họp hội đồng, hội đồng của những người tin Đức Chúa Jêsus Christ; Hội-thánh;*

Một số không ít người đã nhầm lẫn hoặc ngộ nhận chữ **church**^{G1577} được chép trong Kinh-thánh bản tiếng Anh (English) thành ý nghĩa của nhà thờ, thay vì người ta phải nói đủ nghĩa khi nói đến nhà thờ là **church's building**, tức nhà thờ Hội-thánh dùng để nhóm họp.

Chúa Jêsus không hề nói đến một chữ nào về nhà thờ, nhưng Lời Chúa có chép rằng, thân thể của người tin Chúa chính là đền thờ và Đức Chúa Trời không ngự vào những nơi do tay người làm ra và ngay cả đền thờ do vua Sa-lô-môn làm ra cũng chỉ là hình bóng về nơi thờ phượng Đức Chúa Trời, chứ Đức Chúa Trời không hề ngự vào nơi đó, như có chép:

2 Sử ký 6:17-18: **Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên! nguyện lời Chúa đã hứa cùng Đa-vít, tôi tớ Chúa, được ứng nghiệm. Mà chi! Có thật rằng Đức Chúa Trời ngự chung với loài người ở trên đất ư? Kia trời, cho đến đôi trời của các tầng trời còn chẳng có thể chứa Chúa được thay, phương chi cái đền này tôi đã cất!**

Hê-bơ-rơ 9:22-24: **Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. Và Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời.**

Chúa Jêsus phán: **Ngươi là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.** (Ma-thi-ơ 16:18)

Vì Chúa Jêsus nói đích danh tên Phi-e-rơ nên các môn đồ đã nghĩ rằng Ngài nói với Phi-e-rơ mà thôi, nhưng nếu quả thật như vậy, thì các môn đồ sẽ không được hưởng gì với Đức Chúa Jêsus Christ cả, vì Ngài là Vầng Đá và cũng là Đá góc nhà, còn Phi-e-rơ có nghĩa là một viên đá, được thợ xây (*Đức Thánh-Linh là thợ xây*) dùng để xây lên trên Đá góc nhà, thì một viên đá sẽ không thể trở nên cái nhà, vì thế cho nên khi Chúa Jêsus phán là phán với hết thảy các môn đồ cùng những người sẽ trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ qua chức vụ những môn đồ của Ngài vậy.

Vì ý nghĩa của chữ **Hội-thánh** là bao gồm tất cả những người được kêu gọi đích danh, được luyện lọc, đào tạo, dạy dỗ theo tiêu chuẩn của luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời mà được trở nên thánh ở trước mặt Đức Chúa Trời và những người đó được gọi là *hội chúng thánh của Đức Chúa Trời*.

Ma-thi-ơ 16:18: ¹⁸ And I say ^{G3004} also ^{G1161} unto thee, That thou art ^{G1488} Peter ^{G4074}, and upon this ^{G5026} rock ^{G4073} I will build ^{G3618} my church ^{G1577}; and the gates ^{G4439} of hell ^{G86} shall not prevail ^{G2729} against ^{G2729} it.

Chữ **lập** chép trong câu 18 này, đó là chữ Οἰκοδομέω-oikodomeo, số 3618 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Người chủ thầu xây dựng, Người xây dựng, Người thiết kế, phê chuẩn, chứng thực, xác nhận, kiến trúc*;

Chúng ta hiểu Đức Chúa Jêsus Christ lập Hội-thánh của Ngài trên Vầng Đá-chính Ngài như thế nào?

Chúa Jêsus đã phán với Si-môn (Phi-e-rơ) ngay từ khi Ngài nhìn thấy người rằng: **Người bèn dẫn Si-môn đến cùng Đức Chúa Jêsus. Ngài vừa nói thấy Si-môn, liền phán rằng: Người là Si-môn, con của Giô-na; người sẽ được gọi là Sê-pha (nghĩa là Phi-e-rơ).** (Giăng 1:42)

Chữ **Sê-pha** được chép trong câu 42 này, đó là chữ Κηφᾶς- Kephass, số 2786 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Hòn đá rỗng*; Chúa Jêsus phán với Si-môn (Phi-e-rơ) bằng tiếng Hê-bơ-rơ chứ không phải tiếng Hy-lạp, và chữ **Sê-pha** đó là chữ כֶּפֶח- keph, số 3710 ra từ chữ כֶּפֶח- kaphah, số 3721 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hòn đá rỗng, được uốn cong, tự cúi mình (đầu phục)*;

Hết thấy những người được Chúa Jêsus gọi đích danh để làm môn đồ Ngài đều là những người được Ngài gọi cho được làm tay đánh lưới người, nghĩa là những người đó không biết gì về công việc này, nhưng họ theo Chúa để được nhìn thấy, được nghe Ngài giảng và Lời của Đức Chúa Trời đã vào trong lòng họ cho được đầy dẫy và được trở nên những viên đá mà đến kỳ đã định, họ sẽ được Thánh-Linh của Đấng Christ dùng để xây nên nhà thuộc linh của Đức Chúa Trời.

1 Phi-e-rơ 2:4-10: **Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (thuộc linh), làm chức tế lễ thánh, đặng dâng của tế lễ thiêng liêng (thuộc linh), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời.** Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: **Này, ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp đá đó, vì không vâng phục Đạo, và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.**

Trước khi Đức Chúa Jêsus trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Ngài đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải đi khắp thế gian để giảng Tin-Lành cho mọi người và khiến muôn dân trở nên môn đồ Ngài và như vậy, Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được lập trên Lời của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời là Vầng Đá, là nền bền vững như chính Đức Giê-hô-va đã phán.

Ê-sai 28:16: **Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gấp rút.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹⁶ Therefore ^{H3651} thus ^{H3541} saith ^{H559} the Lord ^{H136} GOD ^{H3069}, Behold ^{H2005}, I lay in Zion ^{H6726} for a foundation ^{H3248} a stone ^{H68}, a tried ^{H976} stone ^{H68}, a precious ^{H3368} corner ^{H6438} stone, a sure ^{H3245} foundation ^{H4143}: he that believeth ^{H539} shall not make haste ^{H2363}.

Toàn bộ câu 16 trên là lời tiên tri về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ và Đức Giê-hô-va đã tỏ ra nhiều ý nghĩa để chỉ về chức vụ của Chúa Jêsus như **một hòn đá làm nền bền vững, đá đã được thử luyện, đá góc quý báu** và giá trị của Đá này là để cho người ta *tin cậy, trông cậy, phó thác, noi theo, xây dựng cuộc đời mình trên đó để được trở về với Đức Chúa Trời, sẽ không bao giờ phải lo lắng hay vội vã nữa* (là ý nghĩa của chữ **tin** - אָמֵן- aman, số 539 của tiếng Hê-bơ-rơ).

Các môn đồ của Chúa Jêsus sau một thời theo Chúa đã được trở nên những viên đá theo tiêu chuẩn của Nước Đức Chúa Trời và họ sẽ là những người được đổ đầy Đức Thánh-Linh mà đi khắp thế gian để khiến muôn dân trở nên môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, và như vậy, nếu Chúa Jêsus đã phán về tiêu chuẩn Hội-thánh của Ngài được lập trên **Vầng Đá của các thời đại, Đá góc quý báu, là Nền bền vững** như chính

Đức Chúa Cha, là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trước khi Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để thi hành chức vụ khoảng 740 năm thì như vậy, giá trị của **Đá đá đã thử nghiệm** đây không nói về những sự thử thách mà Chúa Jêsus sẽ phải chịu sau này khi người ta bắt Ngài và đóng đinh Ngài trên thập tự giá, nhưng là nói đến giá trị đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng (*Lời của Ngài*) để tạo nên muôn vật trên thiên đàng, trong vũ trụ cũng như muôn vật trên trái đất này.

Khi Chúa Jêsus phán rằng Ngài sẽ lập Hội-thánh Ngài trên Đá này, ấy là Ngài phán về chính Ngài, là Lời của Đức Chúa Trời và những người mà Ngài sẽ dùng để lập Hội-thánh của Ngài cũng đã được biết trước và chính Chúa Jêsus cũng đã nói đến những người sẽ được Ngài dùng để lập Hội-thánh của Ngài trong lời Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha trước khi Ngài lên thập tự giá.

Giăng 17:13-24: **Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế.**

Rô-ma 8:28-30: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.**

Chúa Jêsus đã phán về tiêu chuẩn Hội-thánh của Ngài, đó là: **các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.** (and the gates^{G4439} of hell^{G86} shall not prevail^{G2729} against^{G2729} it.)

Chữ **thắng** chép trong câu này, đó là chữ $\kappa\alpha\tau\iota\sigma\chi\acute{\upsilon}\omega$ - katischuo, số 2729 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *áp đảo, chế ngự, khuất phục, chiếm ưu thế*;

Các cửa âm phủ đây là nói về điều gì?

Chữ **cửa** - gates chép trong câu này, là loại cửa lớn mà người ta gọi là cổng, hoặc là kéo lên hoặc là có cánh để mở cho người ta vào, hoặc ra một cái thành.

Chữ **âm phủ** chép trong câu này, đó là chữ $\alpha\delta\eta\varsigma$ - hades, số 86 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *Nơi giam giữ linh hồn (nơi không thể thấy được bằng mắt thường), địa ngục, hoặc âm phủ*;

Chữ **cửa âm phủ** đây không nói về cái cổng, cái cửa do người ta hay là do thần linh tạo ra, nhưng là nói về công việc của ma quỷ hành động trên những người bị chúng cầm buộc hoặc những người thờ lạy ma quỷ và thuộc về ma quỷ mà công việc đó là những lời nói thuộc về sự chết.

Chúng ta hãy xem Kinh-thánh nói gì về cái cửa của sự sống đời đời và qua đó chúng ta có thể hiểu được cái cửa âm phủ nó sẽ như thế nào.

Thi-Thiên 24:1-10: **Đất và muôn vật trên đất, thế gian và những kẻ ở trong đó, đều thuộc về Đức Giê-hô-va. Vì Ngài đã lập đất trên các biển, và đặt nó vững trên các nước lớn. Ai sẽ được lên núi Đức Giê-hô-va? Ai sẽ được đứng nổi trong nơi thánh của Ngài? Ấy là người có tay trong sạch và lòng thanh**

khiết, chẳng hưởng linh hồn mình về sự hư không, cũng chẳng thề nguyện giả dối. Người ấy sẽ được phước từ nơi Đức Giê-hô-va, và sự công bình từ nơi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi người. Ấy là dòng dõi của những người tìm kiếm Đức Giê-hô-va, tức là những người tìm kiếm mặt Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên! Thì Vua vinh hiển sẽ vào. Vua vinh hiển này là ai? Ấy là Đức Giê-hô-va có sức lực và quyền năng, Đức Giê-hô-va mạnh dạn trong chiến trận. Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên, thì vua vinh hiển sẽ vào. Vua vinh hiển này là ai? Ấy là Đức Giê-hô-va vạn quân, chính Ngài là Vua vinh hiển.

Các cửa đời đời này là môi miệng của những người thánh cho Đức Giê-hô-va.

Khi một người mở miệng ra kêu cầu danh Chúa, thì linh hồn của người ấy sẽ nhận được cứu rỗi. Khi Đức Chúa Jêsus Christ kêu gọi chúng ta bằng tiếng phán của Ngài, thì ấy là Ngài đang ở ngoài cửa mà gõ cửa lòng của chúng ta vậy. Khi chúng ta nghe tiếng Ngài mà mở lòng mình ra và mời gọi Ngài vào làm chủ cuộc đời của chúng ta, thì chính Ngài là Vua vinh hiển sẽ vào trong lòng của chúng ta vậy.

Khải huyền 3:19-22: Phàm những kẻ ta yêu thì ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nay, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngai ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngai Ngài. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Khi nói đến môi miệng của loài người là nói đến cái lưỡi, một công cụ không thể thiếu của một môi miệng và từ cái lưỡi này, nó có thể là một cái cửa cho sự sống và cũng cái lưỡi đó có thể sẽ là cái cửa của sự chết, nếu (*tâm linh*) chủ ngôi nhà đó không thuộc về sự sống đời đời.

Châm ngôn 18:21: Sống chết ở nơi quyền của lưỡi; Kẻ ái mộ nó sẽ ăn bông trái của nó.

Gia-cơ 3:1-18: Hỡi anh em, trong vòng anh em chớ có nhiều người tự lập làm thầy, vì biết như vậy, mình sẽ phải chịu xét đoán càng nghiêm hơn. Chúng ta thấy đều vấp phạm nhiều cách lắm. Nếu có ai không vấp phạm trong lời nói mình, ấy là người trọn vẹn, hay hãm cầm cả mình. Chúng ta tra hàm thiếc vào miệng ngựa, cho nó chịu phục mình, nên mới sai khiến cả và mình nó được. Hãy xem những chiếc tàu: dầu cho lớn mấy mặc lòng, và bị gió mạnh đưa đi thân kệ, một bánh lái rất nhỏ cùng đủ cạy bát nó, tùy theo ý người cầm lái. Cũng vậy, cái lưỡi là một quan thể nhỏ, mà khoe được những việc lớn. Thử xem cái rừng lớn chừng nào mà một chút lửa có thể đốt cháy lên! Cái lưỡi cũng như lửa; ấy là nơi đô hội của tội ác ở giữa các quan thể chúng ta, làm ô uế cả mình, đốt cháy cả đời người, chính mình nó đã bị lửa địa ngục đốt cháy. Hết thấy loài muông thú, chim chóc, sâu bọ, loài dưới biển đều trị phục được và đã bị loài người trị phục rồi; nhưng cái lưỡi, không ai trị phục được nó; ấy là một vật dữ người ta không thể hãm dẹp được: đầy dẫy những chất độc giết chết. Bởi cái lưỡi chúng ta khen ngợi Chúa, Cha chúng ta, và cũng bởi nó chúng ta rửa sả loài người, là loài tạo theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Đồng một lỗ miệng mà ra cả sự khen ngợi và rửa sả! Hỡi anh em, không nên như vậy. Có lẽ nào một cái suối kia, đồng một mạch mà ra cả nước ngọt và nước đắng sao? Hỡi anh em, cây vả có ra trái ô-li-ve được, cây nho có ra trái vả được chăng? Mạch nước mặn cũng không có thể chảy ra nước ngọt được nữa. Trong anh em có người nào khôn ngoan thông sáng chăng: Hãy lấy cách ăn ở tốt của mình mà bày tỏ việc mình làm bởi khôn ngoan nhu mì mà ra. Nhưng nếu anh em có sự ghen tương cay đắng và sự tranh cạnh trong lòng mình, thì chớ khoe mình và nói dối nghịch cùng lẽ thật. Sự khôn ngoan đó không phải từ trên mà xuống đâu; trái lại, nó thuộc về đất, về xác thịt và về ma quỷ. Vì ở đâu có những điều ghen tương tranh cạnh ấy, thì ở đó có sự lộn lạo và đủ mọi thứ ác. Nhưng sự khôn ngoan từ trên mà xuống thì trước hết là thanh sạch, sau lại hòa thuận, tiết độ, nhu mì, đầy dẫy lòng thương xót và bông trái lành, không có sự hai lòng và giả hình. Vả bông trái của điều công bình thì gieo trong sự hòa bình, cho những kẻ nào làm sự hòa bình vậy.

Chúng ta hãy xem Kinh-thánh chép gì khi hội chúng của Đức Giê-hô-va một khi đã bị biến chất, không còn sống theo tiêu chuẩn thánh của Đức Chúa Trời nữa.

Ê-sai 5:1-25: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu ta một bài ca của bạn yêu dấu ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh

trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ ta xin các người hãy đoán xét giữa ta với vườn nho ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho ta mà ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, ta sẽ bảo các người về điều ta định làm cho vườn nho ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đập. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tĩa sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gộc và chà chuôm; ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu. Khốn thay cho kẻ lấy sự dối trá làm dây kéo sự gian ác theo sau, và như dùng đôi xe kéo tội lỗi; họ nói: Xin vội vã kíp làm nên công việc Ngài, hầu cho chúng tôi thấy! Nguyên xin mưu của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên hãy lại gần, hãy tới đến, cho chúng tôi được biết! Khốn thay cho kẻ gọi dữ là lành, gọi lành là dữ; lấy tối làm sáng, lấy sáng làm tối; vật chi cay trở cho là ngọt, vật chi ngọt trở cho là cay. Khốn thay cho kẻ chính mắt mình coi mình là khôn ngoan, tự mình xét đoán mình là thông sáng! Khốn thay cho kẻ mạnh uống rượu, có sức lực đang pha các thức uống hay say; vì hối lộ mà xưng kẻ có tội là công bình, và cướp lấy sự công bình của người nghĩa! Vậy nên, như lửa đốt gốc rễ và rơm cháy thiêu trong ngọn lửa thể nào, thì rễ họ cũng mục nát và hoa họ cũng bay đi như bụi đất thể ấy; vì họ đã bỏ luật pháp của Đức Giê-hô-va vạn quân, và khinh lời của Đấng Thánh Y-sơ-ra-ên. Nhân đó, cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va phừng lên nghịch cùng dân Ngài. Ngài đã giơ tay nghịch cùng nó và đánh nó; núi non đều rung động: xác chết chúng nó như phân ngang ngựa giữa đường. Dầu vậy, cơn giận Ngài chẳng lánh khỏi, nhưng tay Ngài còn giơ ra.

Các cửa âm phủ đây có nghĩa là những môi miệng nói ra những lời thuộc về sự chết, sự rửa sả, sự lừa dối, sự vu cáo, những sự thuộc về quyền lực của sự chết, sự bách hại, sự chống nghịch lại Hội-thánh từ thế gian hay từ quyền lực của ma quỷ hành động qua những người xác thịt vô tín.

Chúa Jêsus đã phán trước về những sự này như sau: **Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người.** Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: **Ta là Đấng Christ;** và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. (Ma-thi-ơ 24:4-13).

Chúa Jêsus đã phán rằng: Hội-thánh của Ngài được lập trên một nền bền vững, đó là Lời của Đức Chúa Trời và mọi quyền lực thuộc về sự chết mà các cửa âm phủ là đại diện cho những quyền lực đó sẽ không thể nào thắng được, không thể nào chế ngự được, không thể nào khuất phục được Hội-thánh của Ngài.

Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được lập trên nền bền vững của Đức Chúa Trời mà Lời của Đức Chúa Trời là sự sống và sự sống là sự sáng cho tâm linh của loài người.

Giăng 1:4-5: Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Quyền lực của ma quỷ là thuộc về sự chết, thuộc về sự tối tăm, nên quyền lực đó không thể nào đến gần được sự sáng và càng không thể nào thắng được sự sáng, vì thế cho nên khi Hội-thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ được lập trên nền tảng bền vững, là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, thì không có một quyền lực nào thuộc về sự tối tăm mà lại có thể thắng được Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã trang bị cho Hội-thánh do Ngài lập nên như thế nào.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và này, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Lu-ca 10:18-19: Đức Chúa Jêsus bèn phán rằng: Ta đã thấy quỷ Sa-tan từ trời sa xuống như chớp. Này, ta đã ban quyền cho các người giày đạp rắn, bò cạp, và mọi quyền của kẻ nghịch dưới chân; không gì làm hại các người được.

Lu-ca 24:46-49: Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; ta đây sẽ ban cho các người điều Cha ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao.

Mác 16:15-20: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được rồi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.

1 Cô-rinh-tô 12:28: Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ nhứt là sứ đồ, thứ nhì là đấng tiên tri, thứ ba là thầy giáo, kế đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bệnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng.

Ê-phê-sô 5:25-27: Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, dâng tỏ ra hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài.

Đức Chúa Jêsus là Lời Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời là luật pháp thánh khiết và công bình và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời thanh tẩy mọi sự thuộc về sự tối tăm và sự bất khiết, khiến cho người thuộc về Đức Chúa Trời được nên thánh và được đến gần Đức Chúa Trời để hầu việc Ngài.

Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Môi-se lập A-rôn cùng các con trai của A-rôn làm chức thầy tế lễ và công việc của Môi-se là bóng về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng đã lấy quyền phép của Lời Đức Chúa Trời để khiến Hội-thánh của Ngài được nên thánh và được đầy sự vinh hiển.

Xuất Ê-díp-tô ký 29:1-9: Đây là điều người sẽ làm đặng biệt A-rôn và con trai người riêng ra thánh, để họ làm chức tế lễ trước mặt ta. Hãy bắt một con bò tơ đực và hai con chiên đực không tì vết, dùng bột mì thiệt mịn làm bánh không men, bánh nhỏ không men nhồi với dầu, và bánh trắng không men tẩm dầu; rồi để các bánh đó trong một giỏ dâng luôn lên cùng bò tơ đực và hai chiên đực. Đoạn, người sẽ biểu A-rôn cùng các con trai người đến gần nơi cửa hội mạc, rồi lấy nước tắm cho họ. Kế đó, lấy bộ áo mặc cho A-rôn, tức là áo lá mặc trong, áo dài của ê-phốt, ê-phốt, và băng đeo ngực, rồi lấy đai của ê-phốt thắt lưng cho người; đoạn đội cái mũ lên đầu và để thẻ thánh trên mũ, cùng lấy dầu xức đổ trên đầu và xức cho người. Lại biểu các con trai A-rôn đến gần mặc áo lá cho họ, rồi lấy đai thắt lưng và đội mũ cho A-rôn cùng các con trai người. Thế thì, chức tế lễ sẽ bởi mạng lệnh định đời đời cho họ. Người

lập A-rôn và các con trai người là thế.

Hê-bơ-rơ 5:1-6: Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hi sinh vì tội lỗi. Người đã bị vây trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Và lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời theo ban Mên-chi-xê-đéc.

Nước làm cho Hội-thánh của Đấng Christ được nên thánh đó chính là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và đó chính là dấu hiệu phân biệt đâu là Hội-thánh của Đấng Christ và đâu là hội chúng do người ta tự lập nên rồi tự gọi là “Hội-thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ”.

Trước khi Đức Chúa Jê-sus lên thập tự giá, Ngài đã cầu xin Đức Chúa Cha ban Lễ thật cho các môn đồ của Ngài, tức là Đức Chúa Trời sẽ ban Lễ thật của Ngài cho những người mà Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ dùng để lập Hội-thánh của Ngài ở trên đất này và Hội-thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ là Hội-thánh được cùng với Ngài cai trị trong Nước Đức Chúa Trời (Nước Thiên đàng), không phải chỉ ở trên đất này mà còn trong cõi đời đời nữa.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Trách nhiệm và nhiệm vụ của Hội-thánh Đấng Christ trên đất này là bày tỏ sự sáng thật mà Đức Chúa Trời đã ban cho Hội-thánh của Ngài.

Ma-thi-ơ 5:14-16: Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được; cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

Hội-thánh của Đấng Christ được trang bị quyền phép của Đức Thánh-Linh cùng đầy dẫy sự dư dật của ân điển Đức Chúa Trời và Hội-thánh được gọi là thân thể của Đấng Christ.

Ê-phê-sô 1:7-23: Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mưu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trồng cấy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật (*the word of truth - lời của Lễ thật*), là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin anh em hướng về Đức Chúa Jê-sus và tình yêu thương đối với các thánh đồ, thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện. Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trồng cấy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ nhờ quyền phép của Huyết Đức Chúa Jêsus Christ và sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời mà thắng quyền lực của Sa-tan.

Khải huyền 12:1-12: **Đoạn, trên trời hiện ra một dấu lớn: một người đàn bà có mặt trời bao bọc, dưới chân có mặt trăng, và trên đầu có mào triều thiên bằng mười hai ngôi sao. người có thai, và kêu la vì nhọc nhằn và đau đẻ. Trên trời cũng hiện ra một dấu khác nữa: là một con rồng lớn sắc đỏ, có bảy đầu, mười sừng, và trên đầu có bảy mào triều thiên. Đuôi kéo một phần ba các ngôi sao trên trời, đem quăng xuống đất; con rồng ấy chực trước người đàn bà gần đẻ, hầu cho khi đẻ ra thì nuốt con người đi. Người sanh một con trai, con trai ấy sẽ dùng gậy sắt mà cai trị mọi dân tộc; đứa trẻ ấy được tiếp lên tới Đức Chúa Trời, và nơi ngôi Ngài. Còn người đàn bà, thì trốn vào đồng vắng, tại đó người đã có một nơi ở mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn cho, để nuôi mình trong một ngàn hai trăm sáu mươi ngày. Bây giờ có một cuộc chiến đấu trên trời: Mi-chen và các sứ người tranh chiến cùng con rồng, rồng cũng cùng các sứ mình tranh chiến lại; song chúng nó không thắng, và chẳng còn thấy nơi chúng nó ở trên trời nữa. Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, đã dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó. Tôi lại nghe trên trời có tiếng lớn rằng: Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, và nước Đức Chúa Trời chúng ta đã đến cùng quyền phép của Đấng Christ Ngài nữa; vì kẻ kiêu cáo anh em chúng ta, kẻ ngày đêm kiêu cáo chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, nay đã bị quăng xuống rồi. Chúng đã thắng nó bởi huyết Chiên Con và bởi lời làm chứng của mình; chúng chẳng tiếc sự sống mình cho đến chết. Bởi vậy, hỡi các tầng trời và các đấng ở đó, hãy vui mừng đi! Khốn nạn cho đất và biển! vì ma quỷ biết thì giờ mình còn chẳng bao nhiêu, nên giận hoảng mà đến cùng các người.**

Bởi huyết Chiên Con có nghĩa là những người tin Chúa đã được chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ không phải như thủ tục của tôn giáo mà là bởi chính Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho mà những người yêu mến Ngài được hưởng cơ nghiệp cứu chuộc, đó là sự ban cho Đức Thánh-Linh và nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh mà những người đó làm được công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã giao cho, đó là làm chứng về Ngài, như Lời Chúa đã phán:

Giăng 14:12-17: **Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người.**

Công vụ các sứ đồ 1:8: **Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.**